

ogsaa har finansiell Betydning, at baade Ministerierne og Finansudvalg søge at skaffe sig fuldstændig klar Oversigt over det, og jeg formoder ikke, man har det. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister sidder inde med nogen rigtig klar Oversigt over Spørgsmaalet, men hvis han gør det, haaber jeg, vi kunne blive enige om, at den Plan, som jeg formoder, den højtærede Minister kender, paa ingen Maade kan siges at være hensigtsmæssig eller naturlig. For Resten har der været ført Forhandling om dette Spørgsmaal i længere Tid, baade under den nuværende Amtmand og under den tidligere Amtmand, Kammerherre Bille, som rejste Spørgsmaalet flere Gange. Nu vil jeg paa Forhaand sige, at jeg ser ikke saaledes paa det, at den nuværende Amtmandsbolig i Holbæk er kassabel, den er en anselig og udmærket Bygning, beliggende paa en udmærket Plads midt paa Hovedgaden. Den har vundet Autoritet ved, jeg ved ikke hvor længe, men jeg tror i en 30 Aar, at have været Amtmandsbolig. I det ydre præsenterer den sig som en anselig Bygning, og hvad jeg kender til det indre, er ogsaa fordelagtigt, jeg har ganske vist aldrig været i den private Bolig, den maa jeg lade andre tale om, men det øvrige har jeg dog set. Nu indvender man, at dette er en lejet Bolig, og dette er noget ret enestaaende i Landet. Det kan godt være, men det siger i og for sig ikke saa meget, naar Pladsen og Vilkaarene ellers ere tilfredsstillende. Ganske særlig tror jeg ikke, det gør noget i dette Tilfælde, idet dette Steds Ejer er en saa absolut kulant Mand — jeg kan godt nævne hans Navn, da det er kendt i betydelige Kredse i Offentligheden, det er Grosserer Thiedemann. Han vil sikkert i alle Henseender tage rimelig Hensyn til, hvad der kunde ønskes af Forandringer og Forbedringer i Ejendommen. Jeg har overbevist mig om, at denne Ejendom er til at faa til Købs paa rimelige Vilkaar. Men naar man endelig vil til at bygge, synes jeg, at det kunde være rart at faa den Sag undersøgt noget nærmere, end jeg formoder, det ærede Finansudvalg har gjort i den korte Tid, der har været levnet det. Thi det spiller dog en ganske betydelig Rolle, hvor saadanne offentlige Bygninger lægges. Jeg forfægter absolut den Anskuelse, at den Plads, der er nævnt mig, og som jeg antager ogsaa er nævnt for den højtærede Minister, paa ingen Maade svarer til de Fordringer, der kunne stilles ved Opførelsen af en Bygning af denne Betydning. Jeg er ganske overbevist om, at i denne Hen-

seende repræsenterer jeg baade Landets og Byens Interesser fuldt ud — og det er jo ganske rart, det er ikke saa tidt, de to Ting lade sig knippe rigtig naturligt sammen — og derom har jeg faaet ikke saa faa Vidnesbyrd.

Saavidt jeg ved, er det Mening — og jeg formoder ogsaa, at det er det, den højtærede Minister tænker paa — at denne Bolig skulde lægges langt ude paa en fjern Mark. Jeg har et Kort, som blev stukket mig i Haanden forleden Dag, og der kan man se, at Afstanden dertil fra Byens naturlige Centrum, som er Jernbanegaarden — det naturlige Udgangspunkt for Hovedtrafikken, ikke alene, fordi det er Jernbanegaarden, men fordi den ligger paa den Plads, hvor saa godt som al Trafik findes, idet Gæstgiversted og større Købmandsgaarde ligge i Nærheden — at denne Afstand bliver 1700 Alen, saa at, naar man skal frem og tilbage til Amtskontorerne, faar man en Vej — paa 3400 Alen, eller ikke saa lidt over en Fjerdingvej. Enhver vil indrømme, at det ikke er bekvemt at have et offentligt Kontor, hvortil ikke saa faa have Ærinde, beliggende paa en saa afsides Plads. Ganske vist er der en Genvej, idet der er en Spadseresti derud, som afkorter Vejen noget, men dog kun med 300 Alen. Og saa vilde jeg ønske den ærede Minister en Gang vilde prøve denne Sti. Jeg tror ikke, han er saa stærkt anfægtet af romantiske Ideer. (*Indenrigsministeren* Bramsen: Jo, det er jeg!). Virkelig? Jeg havde ikke formodet det. Men saa kan De tænke Dem en lille sølet Sti med nogle gamle mosgroede Plankeværker og nogle Træer saa uregelmæssigt staaende, at man risikerer at løbe Panden imod, hvis man ikke ser sig for. Det kan være ganske romantisk, men i det praktiske Liv tror jeg, man maa komme bort derfra, og vi maa følge Vejen. Men naar vi saa følge Vejen, møde vi det Særsyn, at til sidst paa et ret betydeligt Stykke, en Trediepart af Vejen, er det endda kun privat Vej og slet ikke offentlig Vej, en Vej, som altsaa hverken Kommunen eller nogen anden Autoritet har noget at gøre med. Der er der to smaa private Veje, som en Mand har anlagt og solgt Grunde ud til, og det er den samme Mand, som nu tænker at sælge Jord til Amtmandsboligen. Nu kan man sige, at naar der blot er en Vej, har det mindre at sige, om den er offentlig eller privat. Men det er ikke lige gyldigt, om man anlægger en saa vigtig og betydningsfuld Bygning ved en privat Vej, som man